

T.C.
BAŞBAKANLIK
Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu

Sayı : 60108709-650-E.7053

29.01.2018

Konu : Bilirkişi Ve Ekspertiz

Sayın Erdem ERGEN
Analiz Basım Yayın Tasarım Gıda Tic. ve San. Ltd.Şti.
Meşrutiyet Cad. 6/3
34435 BEYOĞLU / İSTANBUL

Genel Yayın Yönetmenliğini yaptığımız “Osmanlı’da Oğlancılık” isimli kitabın incelenmesi neticesinde; küçüklerin maneviyatı üzerinde muzır tesir yapacağına karar verilmiştir. Mezkûr 25.01.2018 tarihli ve 2018/2 sayılı kurul kararı ekte gönderilmektedir. Tebliğ olunur.

 e-imzalıdır

Erkan KOPARMAL
Genel Sekreter

Ek : -Kurul kararı fotokopisi (9 Sayfa)

Not: 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu gereği bu belge elektronik imza ile imzalanmıştır.

T.C.
BAŞBAKANLIK
Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu

KARAR

Dosya No : 34

Karar No : 2018/2

Karar Tarihi : 25.01.2018

1- KONU :

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Basın Bürosunun 29.11.2017 tarihli ve 2017/172513 Soruşturma sayılı yazısı ekinde kurulumuza gönderilen “Osmanlı’da Oğlancılık” isimli kitabın 1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kanunu kapsamında gerekli incelemenin yapılarak kitabın Türk Ceza Kanununun 226. Maddesinde tanımlanan müstehcenlik suçunu oluşturacak ifadeler içerip içermediği hususunda düzenlenecek bilirkişi raporu ile birlikte iadesi istenmiş olmakla, söz konusu kitap, 1117 sayılı Kanunun değişik 1 ve 3. maddeleri gereğince incelenmeye alınmıştır.

2- İNCELEME :

Rıza ZELYUT tarafından yazılan, Genel Yayın Yönetmenliğini Erdem ERGEN’in yaptığı ve İstanbul’da basımı yapıлып, dağıtılan 270 sahifeden oluşan “Osmanlı’da Oğlancılık” isimli, Kasım 2016 basım tarihli kitap bütünüyle incelendiğinde;

Kitapta bölümler halinde, Osmanlı döneminde oğlancılığın yönetici sınıftan başlayarak, alt kademelere ve halk arasında nasıl yaygın olduğu, doğruluğu şüpheli olan, yazarın kendine göre seçtiği çeşitli kaynaklardan alıntılar yaparak adeta Osmanlı toplumunun tümüne şamil bir yaşam biçimi gibi ortaya koyduğu müşahede edilmektedir.

Kitaptaki bazı bölüm başlıkları şöyle sıralanabilir;

“Kutsal kitaplarda oğlancılık,” “Kur’an ve cariye”, “Haremlik-Selamlık Sistemi”, “Topkapı Sarayında harem”, “Emeviler Yeniden Canlandırdı”, “Oğlanlar”, “Esir Hanı”, “İstanbul Ansiklopedisindeki Bilgiler”, “Gezginlerin Anlattıkları”, “Haremdeki Oğlanlar”, “Ölçüsüz Zenginlik”, “Zihinsel Ortam”, “Şehrengizlerdeki Oğlancılık”, “Şehir Hayatının Yansıması” vb... şeklinde yazı başlıkları altında bölümlere yer verilmektedir.

Kitapta, Osmanlı Devletinde özellikle devşirmelerden oluşan yönetici sınıfta kadın erkek birlikteliğinden uzaklaşarak, yerine oğlancılığın yerleştirildiği, bu dönemde oğlanların kadınlardan daha üstün görüldüğü, yine fetihlerde ele geçirilen esirlerin bu iş için alıştırılıp pazarlandığı, hatta kutsal kitaplarda oğlancılığın yasaklanmasına rağmen, bazı cennet tasvirlerinin bu iş için (oğlancılık) referans alındığı, yine saraya yakın şairler arasında da bu durumun yaygın olduğu ve şiirlerde dile getirildiği ana tema olarak vurgulanmaktadır.

Kitaptan bazı bölümlere gelince;

17 sahifede; “Kutsal Kitaplarda Oğlancılık” başlığı altında;

“İlkçağlardan günümüze kadar uzanan zaman dilimi içinde değişik toplumlarda oğlancılık görülmüştür. Oğlancılığın kökeninde köleci toplum düzeni bulunmaktadır. Köleci devletler şu yollarla köle elde ettiler:

KARAR

Dosya No : 34

Karar No : 2018/2

Karar Tarihi : 25.01.2018

- a) Savaşlarda yenilen askerleri ve ele geçirilen topraklarda yaşayan insanları esir ederek,
- b) Komşu kabilelere veya devletlere baskınlar yapıp yakaladıklarını tutsak alarak,
- c) Köle tüccarlarından parayla satın alarak,
- d) Kendi yoksul tabakasından insanları borçlandırıp sonra da köleleştirerek...

Kölelerin sadece emekleri değil, vücutları da cinsel olarak acımasızca sömürülüyordu.”

21. sahifede; “

“Nebe suresinin 31-34. Ayetlerinde “İnanmış erkeklere cennet bahçelerinde göğüsleri daha yeni oluşmuş, kadınlığa daha yeni adım atmış bakireler verileceği dile getirilmektedir. Kutsal kitaplara giren bu ifadeler, hiç kuşkusuz ki o dönem toplumlarında var olan ilişkilerin bir biçimde yansıtılmasıdır. Dikkat çekici yanı ise, bu huri ve gılmanın, insanları yönlendirmek için bir teşvik ögesi gibi kullanılmasıdır. Böylece kutsal metinlerin içine giren hurici-gılmancı anlayış, özellikle üst tabakalar arasında dinin izin verdiği ve hatta önerdiği bir davranış olarak algılanmıştır. Yani bu huri ve gılman kullanımı, giderek meşruiyetini dinden alan bir kültüre dönüşmüştür.

22. sahifede;

“Arap orduları İspanya’dan Türkistan’a kadar uzanan çok geniş bir coğrafyayı yağmalamaya başladı. Bu sömürgeleştirme siyasetine bağlı olarak Arabistan’da çok büyük zenginlik yaratıldı. Sadece ele geçirilen yerdeki altınlar, gümüşler, hayvanlar değil, genç oğlanlar ve kızlar da esir olarak İslam merkezlerine taşındılar. Bu esirler Arapların zevk ögesi olarak da kullanıldılar.”

23. sahifede;

“Türk kadınının konumundaki bozulma, Osmanlı Devleti’nin kurumsal hale gelmesinden sonra başlamıştır. Devletin, Pers ve Bizans geleneğini taklide başlamasıyla birlikte; esir edilen Hıristiyan çocukları, Cennetteki huriler ve gılmanlarla eşleştirilerek üst tabaka tarafından kullanılmaya başlanılmışlardır.”

32. sahifede;

“Selamlık bölümü; egemen erkeğin, beğendiği oğlanla ilişkiye girdiği bölümdü. Evini haremlik-selamlık diye bölenler, kadını öteleyip genç oğlanları kimi geceler onların yerine geçiren tiplerdi. Güya karısının namusunu korumak üzere böyle bir sistem getiren egemenler, bu işi yeni zevkler tatmanın aracı yapmışlardı.”

T.C.
BAŞBAKANLIK
Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu

KARAR

Dosya No : 34

Karar No : 2018/2

Karar Tarihi : 25.01.2018

37. sahifede;

“Yaz olacak avretlere meylet ve kışın oğlanlara; ta ki tendürüst (sağlıklı) olasın. Zira ki oğlan teni ıssıdır (sıcaktır); yazın iki ıssı bir yere gelse teni azıdur ve avrat teni soğuktur; kışın iki soğuk bir yere gelse teni kudur, vesselam.”

41. sahifede;

“Osmanlı’da oğlanlar şöyle sınıflandırılmıştır: Acemi oğlanı, içoğlanı, şehir oğlanı, hamam oğlanı, şamar oğlanı, tavşan oğlan, ateş oğlanı. Bunlardan ilk ikisi, esir alma veya devşirme yoluyla oluşturulmuştur. Diğer dört grup ise doğrudan doğruya şehirlerdeki cinsel ticaret üzerinden ortaya çıkmıştır. “

64. sahifede;

“Belge ve bilgiler gösteriyor ki oğlancılığı önce Osmanlı padişahları ile üst düzey devlet yöneticileri başlatmışlardır. Bu makamların ön önemlilerini yukarıdan aşağıya doğru şöyle sıralayabiliriz:

“1) Topkapı Sarayında oturan Osmanlı sultanları 2) Eyaletlerde valilik yapan Osmanlı şehzadeleri 3) Babıâlîde kalan veziriazamlar 4) Bab-ül fetva makamındaki şeyhülislam 5) Anadolu ve Rumeli Kazaskerleri 6) Vezirler 7) Defterdarbaşı ile sancak ve kazalardaki defterdarlar 8) Nişancıbaşılar 9) Yeniçeri ağaları 10) Kaptanıderyalar 11) Reisülküttaplar 12) Çavuşbaşılar 13) Sadaret kethüdarları (veziriazam vekilleri) 14) Padişah hocaları 15) Kapıcılar kethüdarları 16) Eyaletbeyleri 17) Sancakbeyleri ...vb

70. sahifede;

“Osmanlı ordularının Rumeli ve Balkanlar’da elde ettiği pek bol ganimet önce Bursa ve Edirne’ye, 1453 ‘ten sonra da payitaht İstanbul’a yığılmış, buradan da diğer şehirlere yayılmıştır. Bu yayılma; esirler, altın ve gümüşler gibi yönetim tabakasının hayat tarzının da yayılması anlamına geliyordu. Bu hayat tarzının zevk nesnesi ise, esir oğlanlar ile kızlar olmuştur. Parası olanlar, oğlan ve kız esirleri satın almakta, onları istedikleri gibi kullanmaktaydı. Böylece para eskilerde olmadığı ölçüde değerli hale gelmiştir.”

74. sahifede;

“Meğer Lut kavmi bostan ekmiş, onun için de hıyar dikmiş. Bazı oğlanlar gelip bu hıyarları çalmışlar. Bostancılar hırsızlığı anlayınca oğlanları yakalamışlar, hıyarları da g.tlerine sokmuşlar. Bunu gören şeytan, insan görünüşünde gelmiş; bostancılara, “Bunların g.tlerine hıyar sokacağınıza s.kinizi soksanız çok haz alırsınız” demiş. Onlar da hıyarları bırakıp s.klerini koyarlar, hayli safalar ederler. Ondan sonra ne zaman bir oğlan bulsalar aynı yola giderler; iyilikle vermez ise zorla s.kerler.”

T.C.
BAŞBAKANLIK
Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu

KARAR

Dosya No : 34

Karar No : 2018/2

Karar Tarihi : 25.01.2018

77. sahifede;

“Bir cenaze töreni sırasında Rüstem Paşa'nın kâhyasının oğlu olan Mehmed Çelebi'nin bana anlattığına göre, ebedi hayata kavuşan her Müslümanın yanında daima iki güzel oğlan bulunacak, onları istediği kadar öpebilecek, çevresinde 20-30 hatta 40 cariye ona daima hizmete hazır olacak; canı neyi çekerse, kızarmış tavuk, pilav ve başka leziz yemekler sunacaklarmış. Peygamberleri Muhammed de oraya geldiğinde dört kadın alacakmış: İsa Peygamber'in anası Meryem'i Firavun'un kızını ve dünyanın en itibarlı kadınlarından ikisini eş edinecekmiş.”

78. sahifede;

“Bir gün bir Türk, karısını şehre götürür. Kadın uzak yerden şehrin minaresini görür ve kocasına, bu dikilip duran şeyin ne olduğunu sorar. Adam, ‘ona şehrin s.ki derler! Bu şehrin karıları hep bunu yerler, acaba sen de yiyebilir misin?’ diye cevap verir. Kadın cevap verir: ‘Vay bu şehrin avratları ne biçim orospular imiş... Ben ancak kertiğine kadar yiyebilirdim.”

82. sahifede;

“Aynı kadın düşmanı ve oğlan sevicisi tutumu Fatih Sultan Mehmet'e hocalık da yapmış Ahmed Paşa'da görmekteyiz. Şehrengizlerde anlatılanlar, saraylarda kullanılan içoğlanları olmayıp halkın arasında ortaya çıkanlardır. Şehrengizlerin aslında bu tür oğlanları (erkek güzellerini) anlattığı gerçeği, şimdiye kadar bu konuda yapılan çalışmalarda ya utangaç biçimde dile getirilmiş ya en gerçekçi bakış açısını Emine Tuğcu'nun çalışmasında görmekteyiz. Emine Tuğcu, şehrengizlerdeki cinsel gerçekliği şimdiye kadar gizleme çalışan akademik bir zihniyet olduğunu dile getirmektedir.”

85 ve 86. Sahifelerde;

“Ayrıca, Kanuni Sultan Süleyman ve babası Yavuz Sultan Selim, Osmanlı kültür tarihinin en açık, en sert oğlancılık kitabı olan Kitab-ı Dâfi Dâfi-ü'l Gumûm'u yazan şair Gazali'ye her türlü desteği vermişlerdir. En sert/erkeksi padişah görünen Yavuz Sultan Selim, dönemin şeyhülislamı Kemal Paşazade'ye Rücû'ş-Şeyh ilâ Sibahû fi'l Kuvvet'i Ale'l-Bah adlı bir seks kitabı (bahname) yazdırmıştır. Bu yüzden padişahlar üstünden oğlancılığı inkâr etmek çocukça bir tavidir. Var onalı tasvir emekle sınırlı olan şehrengizlerde anlatılan tipler ve olaylar gerçektir. Dr. Nuran Tezcan'ın çalışması, bahsi geçen oğlanların kanlı canlı, yaşayan tipler olduğunu göstermektedir.”

92. sahifede;

“1578-1581 yılları arasında İstanbul'da bulunan Salomon Schweigger, Türk ve İranlılardan söz ederek şöyle diyor:

KARAR

Dosya No : 34

Karar No : 2018/2

Karar Tarihi : 25.01.2018

“Bu halklarda doğaya aykırı gelen bir tutku çok yaygın. Erkek erkeğe, kadın kadına cinsel arzu duyuyor ve ilişkiye giriyorlar.”

97. sahifede;

“Bu erkek fahişelerin çoğu, kendilerini gizlemek için esnaf arasında çalışmaktadır. Hemen hemen her meslek grubunda bunlar yer almıştır. Esnaf fahişeleri denilebilecek bu güzel oğlanlara şairlerin duyduğu aşkın her yerinde Allah’a yönelik aşk/sevgi yoktur. Oğlancı şairler sadece fazla ayıplanmamak için yer yer ilahi aşktan söz ederek oğlan tutkularını gizlemeye çabalamaktadırlar.”

116. sahifede;

“Köle oğlanların bu tür kullanımı yaygınlaşıp çok ilgi çekince, bu kez özellikle Ege adalarındaki bazı noktalarda, örneğin sakız Adası’nda Rum oğlan çocukları ailelerinden alınıp bu iş için hazırlanıyorlardı. Bu hazırlık sırasında oğlanlar kullanılmaya alıştırmaktaydı. Bu eğitim sürecinde zıbık türü aletler de kullanılıyordu. Yine oğlan yetiştiriciler, bu çocukları kullanarak hazırlığı canlı hale getiriyorlardı. Oğlan artık kullanılmaya hazır hale gelince ise, onu İstanbul’a getirip piyasaya sürüyorlardı. Bunların özellikle meyhanelerde tavşan oğlan ve ateş oğlanı adıyla çalıştırıldığı bilinmektedir. Buralarda yer bulamayanlar ise oğlancılar tarafından odalarda, dükkânlarda, hamamlarda, kırların تنها noktalarında kullanılıyorlardı. Kent güvenliğinin gevşediği dönemlerde şehrin sokaklarının ıssız noktalarında bu işin güpegündüz yapıldığı kayıtlarda yazılıdır. Özellikle bazı kabadayı yeniçerilerin sokaklarda çekinmeden böyle davrandıkları anlaşılıyor. Halkın da bunu bir yere kadar olağan saydığı görülüyor.”

120. sahifede;

“Osmanlı şehirlerindeki kadınlar, erkeklerin oğlan ve cariyeleri kullanarak hayatın tadını çıkardıklarını görünce kendileri de erkek avlamaya başlamışlar, oynaş dedikleri sevgililer edinmişlerdir. Kadınların bu hali, abartılarak bile olsa öykülere konu olmuştur. Kadınların kurnaz ve daha atak olduklarını gösteren o öykülerden birisi şöyledir:

“Bir avrada oynaşı, ‘Bana erinin (kocanın) yanında ver, yoksa seni bundan sonra s.kmem’ der. Kadın, ‘Yarın gel, yağ ile ot yap getir, bizim kapı önünde otur. Ben de kendimi hastalığa vurayım. Bakalım iş nereye varır, görelim’ deri. Herif gider, ertesi gün kadının dediklerini alıp gelir.”

122 ve 123. Sahifelerde;

“Gazali’nin anlattığı bir başka zıbıklı öykü de şöyle:

KARAR

Dosya No : 34

Karar No : 2018/2

Karar Tarihi : 25.01.2018

“Bir avrat kendi kendisini zıbıklarken bir herif çıkagelir. Kadına sonar: ‘Bu biçare ne suç ve günah etti ki böyle ağaçlarsın (döversin).’ Kadın cevap verir: ‘Ney bu ne kadar çok suç işlemiş ve zina etmiş bir kâfirdir bilemezsin. İşte bu yüzden ona böyle odun çalarım, ama döve döve ben yoruldu, gel birazda sen döv, sevapta bulun.’”

126. sahifede;

“Bir mahbub (güzel) oğlan şarap içer, kendinden geçer. Onun sohbet arkadaşları bu durumu anlayınca orada donunu çözerler, oğlanı istedikleri gibi düzerler. Oğlan sabah olup da uyanınca g.tünün acısını şarabdan zanneder ve ‘Şu şarap iyi nesne, ama ertesi gün insanın g.tünü acıtmasa’der.’”

Vb. şeklinde ifadelere yer verilmektedir.

3- HUKUKİ DURUM :

1117 sayılı Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kanununun 3266 sayılı kanunla değişik 1 inci maddesine göre 18 yaşından küçüklerin maneviyatı üzerinde muzır tesir yapacağı anlaşılan mevkute ve mevkute tanımına girmeyen diğer basılmış eserler kanunun diğer maddelerinde gösterilen sınırlamalara tabi tutulur. Bunun için değişik 2 inci maddeye göre Başbakanlıkta oluşturulan yetkili kurulun söz konusu eserlerin 18 yaşından küçükler için muzır olup olmadığı hakkında karar vermesi gerekir.

Kurul, basılmış eserlerin küçükler için muzır olup olmadığı hususunda yapacağı incelemede 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunundaki genel amaç ve ilkeleri göz önünde bulundurur.

1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun Türk Millî Eğitiminin genel amaçları ve temel ilkeleri başlıklı bölümlerinde yer alan hükümlerde, Türk Milletinin bütün fertlerinin; Atatürk İnkılap ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk Milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin millî, ahlâki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti’ne karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş; beden, zihin, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan, yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirilmesinin hedef olduğu, millî ahlâk ve millî kültürün bozulup yozlaşmadan kendimize has şekli ile evrensel kültür içinde korunup geliştirilmesine önem verileceği ifade olunmuştur.

Ayrıca 1117 sayılı Kanunda değişiklik yapan 6.3.1986 tarihli ve 3266 sayılı Kanunun Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunun 6.3.1986 tarihli birleşimindeki görüşmelerinde hükümet adına yapılan açıklamada da; kanunun amacının kanun dışı kazanç

KARAR

Dosya No : 34

Karar No : 2018/2

Karar Tarihi : 25.01.2018

yollarına sapma eğilimleri uyandıracığı, maceraperestliğe ve tembelliğe yol açacağı, korku ve dehşet hisleri uyandıracığı, ruh ve beden sağlığı üzerinde zararlı etkiler yaparak dengesiz şahsiyet oluşmasına neden olacağı, kanun dışı yollarla hak aramayı telkin edeceği, suçluları kahramanlaştırarak bu yolda özendirici etkilerde bulunacağı, milli duyguları, örf, adet ve inançları zayıflatıcı veya yok edici etkilerde bulunacağı, halkın ar ve hayâ duygularını inciten veya cinsi arzularını tahrik ve istismar eden nitelik taşıdığı gibi bir çok amaçlar hedef alan muzır neşriyatı önlemek olduğu ifade edilmiştir.

4- DEĞERLENDİRME:

İnceleme bölümünde de belirtildiği gibi söz konusu kitapta; oğlancılıkta denilen homoseksüel ilişkinin, başta Osmanlı yönetici sınıfından başlamak üzere tüm kurumlar içerisinde, hatta esnaf sınıfı ve halk tabakasında yaygın olduğu, padişahlardan tutun da en alt kademe yöneticiye kadar bu işle iştigal edildiği hususunda genelleme yapıldığı, 600 yıl dört kıtada hüküm süren Osmanlı Devletinin kuruluş felsefesi ve temellerinin göz ardı edildiği, adeta bu dönemin Türk toplumuna yabancılaştırılarak töhmet altında bırakıldığı, güvenilirliği çok şüpheli olan alıntılarla toplumumuzun özünde olmayan istisnai yaşam tarzlarının genelleştirilerek Osmanlı toplumunun bütününe teşmil edildiği anlaşılmaktadır.

Osmanlı Devleti manevi ve milli değerler üzerine kurulmuş, özü İslam ve iman hamuruyla yoğrulmuş Türk tarihinin en güçlü ve en muazzam devletlerinden biridir. Bu devlette her zaman kadın saygı görmüş ve aile içerisinde ve yönetimde söz sahibi olmuştur. Kuran-ı Kerim’de kesin bir şekilde yasaklandığı halde, cennet tasvirlerinin referans alınması yoluyla bu tür sapkın ilişkilere meşruiyet kazandırıldığı doğrultusundaki anlayış ile yine haremlik selamlık diye Osmanlı evinin bölünmesinin böyle ilişkilere zemin hazırladığı doğrultusundaki tespitlere katılmak mümkün değildir. Kuran’ın olduğu evde ayaklarını uzatıp yatamayan, hocalarına azami hürmet gösteren, at sırtında seferden sefere koşan Osmanlı padişahlarının ve haremünün bu çeşit sapkın ilişkiler yumağı içerisinde olduğunu göstermek de hayli düşündürücüdür.

Öte yandan “Tarih yazmak, tarih yapmak kadar mühimdir. Yazan yapana sadık kalmazsa değişmeyen hakikat insanlığı şaşkırtacak bir hal alır.” (M. Kemal Atatürk) Tarih bilincinin gelişmesi çok önemlidir. Toplumlar tarihlerinden güç alarak gelişir ve büyürler. Geçmişini doğru bilmeyenin geleceği olamayacağı muhakkaktır.

Kitapta olduğu gibi, tarihimiz konusunda yanlış, olumsuz mevzii vakıaların genelleştirilerek genel bir tarihi olgu gibi ortaya konması çocuklarımız ve gençlerimiz açısından Türk tarihi hakkında çok aykırı ve olumsuz bir imaj oluşturarak tarihlerinden utanmalarına yol açacağı gibi, kendi öz tarihlerine de düşman olmalarına neden olacaktır.

Toplumsal yaşamın düzenli gitmesi için sadece yasalara uymanın yeterli olamayacağı, ortak değerlerin, görenek ve geleneklerin birleştirici gücünden de istifade etmenin lüzumlu olduğu, basın yayın araçlarının bu ortak değerleri zayıflatıcı değil, güçlendirici yayınlarda

T.C.
BAŞBAKANLIK
Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu

KARAR

Dosya No : 34

Karar No : 2018/2

Karar Tarihi : 25.01.2018

bulunmasının geleceğimiz için önemli olduğu, kitapta böyle bir yayın anlayışının benimsenmediği, çocukların erdemli bir insan olarak toplumda yerini alması, en az iyi bir öğrenimden geçip, başarılı bir erişkin olması kadar önemlidir. Erdemler hemen her toplumda ulaşılmaya çalışılan yüce değerler olarak bilinir. Ortak değerlerin, görenek ve geleneklerin birleştirici gücüne de gereksinim vardır. İnsancıl değerler olmadan toplum çarkı dönmez. Bu değerlerin aktarımında da basın yayın araçları önemli role sahiptir. Basın yayın araçları bu değerleri destekleyici olursa, toplumsal ilişkiler daha düzenli yürür. Söz konusu yayın bu anlayıştan uzaktır.

Bu itibarla söz konusu kitabın Millî Eğitim Temel Kanununun amaçları ve temel ilkeleri arasında yer alan Türk Milletinin kadına saygı ve utanma duygusunu da ifade eden ahlâki, insani, maddi ve manevi kültürel değerlerini benimseyen, beden, zihin, ruh ve duyu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere sahip kişiler olarak yetişmelerine menfi yönde etkide bulunacağı, iyi ve kötü hususlarında zihinlerinde kavram kargaşasına neden olacağı ve yanlış yönlendireceği, buna ilaveten kitap içeriğinin kamuoyunun tümünü ilgilendiren bir eser niteliği taşımadığı, dolayısıyla söz konusu yazıların toplumun ahlak yapısıyla bağdaşmadığı, bu nedenle kurulca bahse konu kitabın küçükler için zararlı nitelikte olduğu kanaatine varılmıştır.